04/04/2019

“Η ταπεινοφροσύνη αποτελεί τον ασφαλέστερο φύλακα κάθε αρετής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 3 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κυμίνων. Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου Ανθίμου του εν Χίω. “ἡ ταπεινο-φροσύνη ἀπο-τελεῖ τόν ἀσφαλέ-στε-ρο φύλα-κα κάθε ἀρετῆς, γιατί ἑλκύει τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἀπομακρύνει ἀπό τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐπίβουλο καί κάθε ἐπίδοξο κλέ-πτη” ανέφερε μεταξύβ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς ἐργαζό-με-νοι, πνευματικάς ἀμοιβάς ἐκ-δε-χό-μενοι, οὐ μέσον πλατειῶν θριαμ--βεύουσι ταύτας, ἀλλ᾽ ἔνδον τῶν καρδιῶν ἀποφέρουσι».

Ὅσοι καλλιεργοῦν μυστικά τίς ἀρετές, ἀκούσαμε πρίν ἀπό λίγο στό στιχηρό τοῦ Ἑσπερινοῦ, καί δέχονται τίς πνευματικές ἀμοιβές, δέν τίς διαφημίζουν στίς πλατεῖες ἀλλά τίς κρατοῦν μέσα στήν ψυχή τους.

Ποιός εἶναι ὅμως ἄραγε ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο κάνει αὐτή τήν ὑπό-δειξη ὁ ἱερός ὑμνογράφος; Γιατί πρέπει νά καλλιεργοῦμε τίς ἀρετές μυστικά, χωρίς θόρυβο δηλαδή καί ἐπίδειξη, καί νά ἀποκρύπτουμε ὅ,τι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἔχουμε ἐπιτύχει;

Τήν ἀπάντηση στά ἐρωτήματα αὐτά μᾶς τήν δίδει ὁ ἴδιος ὁ Κύ-ρι-ος, ὁ ὁποῖος τονίζει τήν ἀνάγκη νά μήν διαφημίζουμε τά καλά μας ἔρ-γα, γιατί ὁ Θεός, χάριν τοῦ ὁ-ποίου ἀγωνιζόμαστε, δέν ἔχει ἀνάγκη νά τά δημοσιοποιοῦμε γιά νά τά γνω-ρίσει, ἀλλά τά βλέπει καί ἐκτιμᾶ μαζί μέ τόν ἀγώνα μας καί τήν τα-πείνωσή μας μέ τήν ὁποία κρύβου-με τά καλά μας ἔργα, ἀπο-φεύ-γο-ντας ἔτσι τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώ-πων. Διότι ὁ ἔπαινος τῶν ἀνθρώ-πων εἶναι αὐτός πού μᾶς κάνει νά ὑπερηφανευόμαστε καί νά νομί-ζου-με ὅτι εἴμαστε κάτι σπουδαῖο καί ἔχουμε κατορθώσει πολλά, καί ἐπομένως ἀξίζουμε τήν τιμή καί τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ Θεοῦ.

Καί αὐτή ἡ ὑπερηφάνεια ὄχι μό-νο μᾶς στερεῖ τήν χάρη καί τήν ἀνταπόδοση τοῦ Θεοῦ ἀλλά μᾶς ἐκθέτει καί σέ κίνδυνο, γιατί μᾶς ἀφήνει ἀκάλυ-πτους στίς ἀρπακτι-κές διαθέσεις τοῦ πονηροῦ, καθώς ἡ ὑπερηφά-νεια ὑπῆρξε καί εἶναι πάντοτε αἰ-τία τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου στήν ἁμαρτία καί τῆς κατα-στροφῆς του ἀπό αὐτήν.

Γι᾽αὐτό καί πρέπει νά συνδυά-ζου-με τόν ἀγώνα μας γιά τίς ἀρε-τές μέ τήν

ταπείνωση, διότι αὐτή μᾶς προστατεύει ἀπό τήν κα-κία τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐνο-χλεῖται ἀπό τόν ἀγώνα μας καί προσπαθεῖ μέ κάθε τρόπο νά τόν καταστρέψει καί νά σκορπίσει ὅ,τι κερδίσαμε.

Ἀγώνας πνευματικός καί ἀρετές πού δέν συνοδεύονται ἀπό τήν τα-πείνωση εἶναι, λένε οἱ πατέρες, σάν νά συγκεντρώνεις θη-σαυρούς καί κτίζεις ἕνα πύργο γιά νά προ-φυλάξεις αὐτούς τούς θησαυρούς σου. Ὅμως σέ αὐτόν τόν πύργο, πού ἀσφάλισες καλά, ἀφήνεις μία μικρή πόρτα ἀνοικτή, τήν ὑπερφη-φά-νεια, καί ἀπό ἐκεῖ μπαίνει ὡς κλέπτης καί ὡς ληστής ὁ πονηρός καί ἁρπάζει καί ἀπο-μα-κρύνει ὅ,τι μέ κόπο συγκέντρωσες. Καί ἔτσι χά-νεται καί μένεις μόνο μέ τόν κό-πο.

Ἀντίθετα, ἡ ταπεινο-φροσύνη ἀπο-τελεῖ τόν ἀσφαλέ-στε-ρο φύλα-κα κάθε ἀρετῆς, γιατί ἑλκύει τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἀπομακρύνει ἀπό τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐπίβουλο καί κάθε ἐπίδοξο κλέ-πτη.

Αὐτήν τήν ταπείνωση εἶχε καί ὁ ὅσιος Ἄνθιμος ὁ ἐν Χίῳ, τοῦ ὁποίου τμῆμα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου μεταφέραμε σήμερα στόν ναό σας γιά νά τό προσκυνήσετε καί νά λά-βετε τή χάρη καί τήν εὐλογία του.

Ὁ ὅσιος Ἄνθιμος εἶναι ἕνας νέος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη τό 1960. Γεννήθηκε στή Χίο καί ἀπό πολύ μικρός θέλησε νά ἀπαρνηθεῖ τόν κόσμο καί νά ἀφιερωθεῖ στόν Χριστό. Ἔγινε ἀρ-χικά μοναχός στή Σκήτη τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου, ὅπου ἀγωνίσθηκε πολύ σκληρά μέ τή νηστεία, τήν προ-σευχή καί τή με-λέτη τῶν βίων τῶν ἁγίων, ἀντι-με-τωπίζοντας μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πολλούς πειρα-σμούς καί κατατρο-πώ-νοντας τόν πονηρό. Ἀργότερα, μέ θαυμαστό τρόπο καί κατά θεία συγκατάθεση, ὅπως λέγει ὁ βίος του, χειρο-το-νήθηκε ἱερέας στό Ἀδρα-μύττιο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλ-λά ἡ ἀρετή του πού ἀκτινοβο-λο-ῦσε ἔκανε τούς ἄλλους ἱερεῖς νά τόν ζηλέψουν, καί προκειμένου νά μήν δίνει ἀφορμές, ἐπέστρεψε στήν Χίο καί ἔγινε ἐφημέριος στόν ναό τοῦ Λεπροκομείου. Ἐκεῖ δια-κόνησε μέ μεγάλη ἀφοσίωση καί αὐτοθυσία τούς λε-προύς, τούς ὁποί-ους εἶχαν ἐγκα-ταλείψει οἱ πάντες καί πολλούς ἀπό αὐτούς τούς θεράπευσε μέ τίς προ-σευχές του. Ἡ διακονία του αὐτή τόν ἁγίασε ἀκόμη περισσότερο, ἀλλά ἐκεῖνος παρέμενε πάντοτε τα-πει-νός καί ἁπλός, ἄν καί εἶχε φθάσει σέ μεγάλη ὕψη ἀρετῆς καί ἁγιό-τητος, τήν ὁποία ἀναγνώριζαν ὅλοι ὅσοι προσέτρεχαν στή μονή πού ἵδρυσε γιά νά στεγάσει τίς μο-ναχές πού ἔφθασαν στήν Χίο ξερ-ριζωμένες ἀπό τά μοναστήρια τῆς Μι-κρᾶς Ἀσίας.

Στή μονή αὐτή, ἐγκατα-στά-θηκε καί ὁ ἴδιος καί ἐκοιμήθη σέ ἡλικία 90 ἐτῶν, κα-τα-λεί-ποντας ἀνάμνη-ση μεγάλου ἀσκη-τοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγω-νιζόταν διά βίου νά

κρύβει τίς ἀρετές του ἀλ-λά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τά μάτια τῶν ἀνθρώ-πων.

Ἔχοντας, λοιπόν, σή-μερα τήν εὐ-καιρία νά προσκυνήσουμε τό χα-ρι--τό--βρυτο λείψανο τοῦ ὁσίου Ἀν-θί-μου τοῦ Χίου καί νά λάβουμε τήν εὐλογία του, ἄς διαχθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῆς ταπει-νώ-σεώς του, ὥστε νά ἀγωνιζόμαστε καί ἐμεῖς μέ ταπείνωση γιά νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά προκόπτουμε μέ αὐτήν στήν ἀρετή καί τήν ἁγιότητα.

Ἡ Ἐκκλησία μας καθημερινά προβάλλει παρόμοια παραδείγματα ἁγίων, ὅπως τοῦ ἁγίου Ἀνθίμου, ὅπως τοῦ ἁγίου Νεκατρίου καί ὅλων τῶν ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἀκριβῶς μᾶς ὑποδεικνύουν μέ τή ζωή τους, μέ τίς ἀρετές τους, μέ τόν ἀγώνα πού ἔκαναν, μᾶς ὑποδεικνύουν αὐτόν τόν δρόμο τόν ὁποῖο ὅλοι μας πρέπει νά βαδίσουμε, ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού εἶναι μία περίοδος πνευματικῆς ἀσκήσεως. Οἱ ἅγιοι σέ ὅλη τους τή ζωή ἔκαναν αὐτή τήν ἄσκηση. Καί ἐμεῖς πρέπει νά τήν κάνουμε, ἀλλά ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή πού ἑτοιμαζόμαστε γιά νά ἑορτάσουμε τό Πάθος τοῦ Κυρίου ἀλλά καί τήν Ἀνάστασή του. Θά πρέπει γιά νά ἑορτάσουμε πραγματικά τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση καί ἐμεῖς νά σταυρώσουμε τά πάθη μας, νά σταυρώσουμε τίς ἀδυναμίες μας, τίς κακίες μας, πού ὅλοι ἔχουμε, οὕτως ὥστε μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἐξομολόγηση, τή μετοχή μας στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς, νά μπορέσουμε νά ἑορτάσουμε τήν Ἀνάσταση, συναναστημένοι μέ τόν Χριστό μας καί μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων μας. Ἀμήν.